

besuden til en anden Række af Betragtninger, som gik ud paa, hvorledes der skulde forholdes, naar det mulige Tilfælde indtraadte, da Fællesforfatningen ikke mere var i Kraft og Virksomhed. Fællesforfatningens Kraft maatte gaae ud paa at holde Landsdelene sammen, og dens Virksomhed bestod i at røgte Fællesanliggenderne. Der siges derom: „Men netop, fordi Ingen kan forudsæe, hvilken Vending Begivenheder, over hvilke hverken Regjeringen eller Rigsdagen er Herre, kunde tage, har det været Udvalgets Pligt at overveie den Mulighed, at Forfatningsloven tidligere eller sildigere kunde støde paa saadanne Hindringer, at den derfor maatte bukke under.“ Det forekommer mig, at den nu er bukket under. „I denne Henseende skjønner da Udvalget ikke rettere, end at, da den foreliggende Beslutning gaaer ud paa, som paa et uadskilleligt Hele, at Grundlovsbestemmelsen af 29de s. M. skal træde i Kraft samtidigt med den Fællesforfatning, med hvilken Rigsdagen er bleven bekendt, saa følger heraf, at det Forbindende og Forpligtende ved Rigsdagens Samtykke, forsaavidt dette gaaer ud paa Grundlovens Indskrænkning, betinges af, samt staaer og falder med Fællesforfatningens virkelige Træden i Kraft. Ligesom derfor Grundlovens Indskrænkning først kan træde i Virksomhed samtidigt med, at Fællesforfatningen virkelig er sat i Kraft, saaledes maa det ogsaa være en Selvsølge, at, saafremt det ved usorbeftelige Omstændigheders Magt senere skulde bevirkes, at Fællesforfatningen ikke blev opretholdt i anerkjendt Kraft og Virksomhed — i alt Fuld med den Modification, selve Forfatningslovens § 23 paaviser“ — det er med Hensyn til Holsteen — „saa vil den danske Grundlov og dermed den danske Rigsdags lovlige Myndighed atter ligefrem træde i Virksomhed i det nuværende Omfang.“ Den danske Rigsdags Myndighed vil, naar Fællesforfatningen hører op at være i anerkjendt Kraft og Virksomhed, med Undtagelse af en Udtræbelse af Holsteen, træde i Kraft. Det staaer der med rene Ord, men det er ikke blevet staaende ved Forfatningen, idet man, som jeg antager, har erkjendt, at Forfatningen kunde indeholde saadanne Bestemmelser, der ikke saaledes øieblikkelig kunde sættes i Kraft;

— dette komme vi senere til —, med derimod kunde Rigsdagen øieblikkelig til enhver Tid, naar der ikke mere var noget Fællesskab, indtræde i Kraft og Virksomhed. Det maatte saa meget mere være nødvendigt at gaae ind paa denne Bestemmelse og antage den for noget Givet, som Indskrænkningens loven indeholder Bestemmelser, der føre over til det Særlige, saasnart der ikke er nogen Anden end Kongeriget selv til at beeltage i visse Forpligtelser, som paahvile dette, idet det hedder i § 2, at hvilken som helst ny Skat for Kongeriget alene er et særligt Anliggende. „Kongeriget alene“ kan paa ingen Maade henføres til Andet end Kongeriget uden nogen Forbindelse med nogen anden Landsdeel, og altsaa kan der ikke for Dieblikket, og har der ikke kunnet paalægges nogen Skat, uden at den enten maatte bæres af Kongeriget og Slesvig eller paalægges af Rigsdagen. De Udtryk, som bruges i det næste Stykke, føre ogsaa dertil, idet der tales om „enhver Gjæld, som i Fremtiden maatte stiftes for Kongerigets særlige Vedkommende,“ ikke for Kongerigets særlige Anliggender, men for Kongerigets særlige Vedkommende, er enhver Gjæld, som ikke nogen Anden kan kræves til at betale eller forrente. Disse to Poster i Grundlovsindskrænkningens lovens § 2 træde under enhver Omstændighed, at naar der ikke kan laanes for nogen Anden end Kongeriget alene eller for Kongerigets særlige Vedkommende, eller naar det ikke kan undgaaes at paalægge en Skat, som rammer Kongeriget alene, skal Sagen ind under Rigsdagen.

Formanden: Jeg skulde dog med Hensyn til de Fortolkninger, som det ærede Medlem her har fremstillet, gjøre opmærksom paa, at det er Noget, der kun kan være det ærede Medlems personlige Mening, og at det ikke, ved at være fremsat her i Rigsdagen, faaer Betydning som Noget, der bliver anerkjendt fra Rigsdagens Side.

Erhæring: Det, jeg her fremhæver, beroer kun paa min egen Opfattelse, det er ganske naturligt. Jeg giver det som et historisk Actstykke, og jeg er ganske vis paa, at det vil faae sin Betydning.